

miljøgarantien og de foretagne prioriteringer og for miljøbestemmelserne i Amsterdamtraktaten.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Da den danske regering i december 1995 formulerede et forhandlingsgrundlag til EU's regeringskonference og drøftede dette med Folketingets partier, var det et klart udgangspunkt, at regeringen ville arbejde for en styrkelse af miljøet i traktaten, og på stort set alle områder gik disse ønsker i opfyldelse. Vi fik, som udenrigsministeren netop har sagt, en traktat med et væsentligt bedre miljøindhold end den traktat, der gælder i øjeblikket.

Der er i traktaten nedfældet princippet om et højt beskyttelsesniveau ikke bare i miljøpolitikken, men på alle områder af Fællesskabets aktivitet. Der er lagt vægt på integration af miljøhensyn i andre sektorområder. Europa-Parlamentets indflydelse er blevet styrket, hvad der også erfaringsmæssigt vil styrke miljøprofilen i det europæiske samarbejde. Der er lagt op til miljøvurderinger af alle tiltag inden for EU's område, og endelig er der sket en præcisering og en forbedring af miljøgarantien.

Men miljøgarantien er altså ikke den eneste forbedring af EU's traktat; der er mange andre og nok så vigtige forbedringer i øvrigt.

Det er da også baggrunden for, at ikke bare de danske miljøorganisationer, men de europæiske miljøorganisationer har bakket helhjertet op bag den nye traktat. Jeg har selv haft lejlighed til at gennemgå disse ting, herunder også miljøgarantien, med de tre største miljøorganisationer i Danmark, og vi havde samstemmen- den en positiv konklusion.

Det er ikke ensbetydende med, som hr. Albrechtsen jo meget rigtigt gør opmærksom på i sin begrundelse for forespørgslen, at der ikke kan være spørgsmål, hvor der kan være en fortolkningsstvivl, som til syvende og sidst vil blive afgjort af Domstolen. Men vi ved jo erfaringsmæssigt, at EF-Domstolen, når det drejer sig om miljøsynspunkter, er tilbøjelig til at anlægge en miljøpositiv linje, ofte en betydelig mere miljøpositiv linje end Kommissionen.

Man skal heller ikke tage fejl af, at det var en kamp, som udenrigsministeren nævnte før, Danmark førte igennem med held, hvor der var meget stærke kræfter imod os, netop når det drejer sig om miljøområdet.

Så hvis man skal finde et område, hvor der virkelig er gode, stærke, overbevisende argumenter for en positiv holdning til den nye trak-

tat, er det netop miljøområdet, og derfor kan man måske med en vis ret sige, at det er et middelstort selvmål, Enhedslisten skyder i dag ved netop at bringe dette emne i fokus i forbindelse med diskussionen om Amsterdamtraktaten.

Når det drejer sig om miljøgarantien, så havde regeringen et meget bredt flertal bag dette ønske her i Folketinget. Det, vi ønskede fra regeringens side at få slået fast, var for det første, at miljøgarantien kunne finde anvendelse både på retsakter vedtaget af Rådet og på retsakter vedtaget i en såkaldt komitéprocedure. Og i betragtning af, at et stigende antal retsakter faktisk vedtages i komitéprocedure, siger det sig selv, at det var en meget vigtig præcisering at gå efter. Af de i alt 146 retsakter, der er vedtaget på miljøområdet i perioden 1. januar 1994 til 1. september 1997, er 3/4, altså 75 pct., kommissionsretsakter.

Regeringen ønskede også at få gjort det klart, at det ikke skulle være en betingelse for et lands anvendelse af miljøgarantien, at man havde stemt imod den pågældende harmoniseringsforanstaltning. Det havde hidtil været Kommissionens fortolkning, men det var en fortolkning, som vi i Danmark ikke var enige i.

Endelig ønskede den danske regering at få præciseret, at miljøgarantien kan anvendes ikke blot til at opretholde eksisterende nationale regler, men også til at indføre nye nationale regler i lyset af ny viden. På dette område bliver vi heldigvis klogere og klogere.

Miljøforskningen bliver bedre og bedre, og vi får ny viden frem. Og da vi ved, at det ofte kan tage lang tid i et demokratisk samarbejde mellem demokratiske stater at nå frem til nye regler, er det meget vigtigt for smiddiggørelsen af samarbejdet på dette område, at lande kan få mulighed for, enten alene eller sammen, at agere, når der er belæg for det.

Som det er Folketinget bekendt, var der blandt en række af de øvrige medlemslande stor modstand mod at udvide miljøgarantiens anvendelsesmuligheder, først og fremmest fordi de frygtede, at miljøgarantien skulle kunne anvendes til at blokere handel. Ikke desto mindre lykkedes det for regeringen at komme igennem med de danske krav.

Den nye bestemmelse i miljøgarantien, som fastslår muligheden for at indføre nye nationale regler, når det er baseret på nyt videnskabeligt belæg, indeholder derfor en række betingelser, som landene skal kunne opfylde for at kunne anvende denne bestemmelse.